

Een autobiografie als anekdote over mijn zogenaamde “pensioen” intrede tijdens schooltijd

Ik noem het een intrede omdat het opzet is geweest om zo vroeg al met de psychiatrie in aanraking te zijn gekomen. Dat begint niet met de eerste incassering van zorgkosten, maar lang daarvoor. Een gekoesterde tijd waar niets mis mee was, hoewel de uitkomst alleszins fout is geweest, subhanallah!

Het begon als langzaam stijgende stress op de HAVO wat ik niet echt bemerkte, maar tijdens de HBO opleiding Hogere Informatica bereikte een simpel stressje wel een hoogtepunt, alsof ik een 1 of andere studeerling was uit een adellijke familie, haha. Het schijnt er dan bij te horen namelijk, zucht.

Na voortijdig gestopt te zijn met deze opleiding trad ik in mijn voormalig huwelijk met Nora ‘Abbas, ook niets mis mee dan wat gebruikelijk is. Echter de zielenknijpers pijn ontpopte zich helaas, daar waar het vooraf ging aan geluk.

Woonachtig in Zoetermeer als enige snelle mogelijkheid om als echtpaar een woning te bemachtigen vanuit Rotterdam begon deze ontpopping heftig pijn en leed te veroorzaken, ik denk soms “moordkuil” maar het is en gelukkig; was! Een beschadiging van mijn ziel in de borstkas streek.

Tijdens een hoogtepunt van deze pijn kwam ik bij de huisarts dr. Borgman terecht, de huisartse wist mij in eerste instantie medicatie voor te schrijven, waar ik helaas geen weet van had wat het was EN ook omdat ik nooit had gedacht dat een vrouwelijke huisarts mij zo intrigeerde als zijnde Man in haar achternaam. Vervolgens werd er na wat enge pijnlijke nachten besloten door dr. Borgman mij welkom te heeten bij het achterliggend GGZ opname ziekenhuis dat zelfs vlak naast de plaatselijke hospitaal ligt; drie op een rij! :)

Bij de GGZ kwam ik binnen bij dr. Richters, een jong uitzijnde dame met een tongval dat mij is bijgebleven, tezamen met de door haar aangewezen psychiater dr. Winkel dat steeds ja ja ja mompelde nadat dr. Richters aangaf dat wij op tenen liepen, vraag mij niet waarom haha!

Uiteindelijk kreeg ik een sociaal psychiatrische verpleegkundige toegeschreven, genaamd Klink en deze beste man wist mij toe te stoppen dat het arbeidersleven een snelle wereld is. Tot zover mijn autobiografie over hoe ik deze wereld ingerold ben en wie wilt weten hoe ik uitbehandeld ben geraakt, mag dat aan mij vragen.